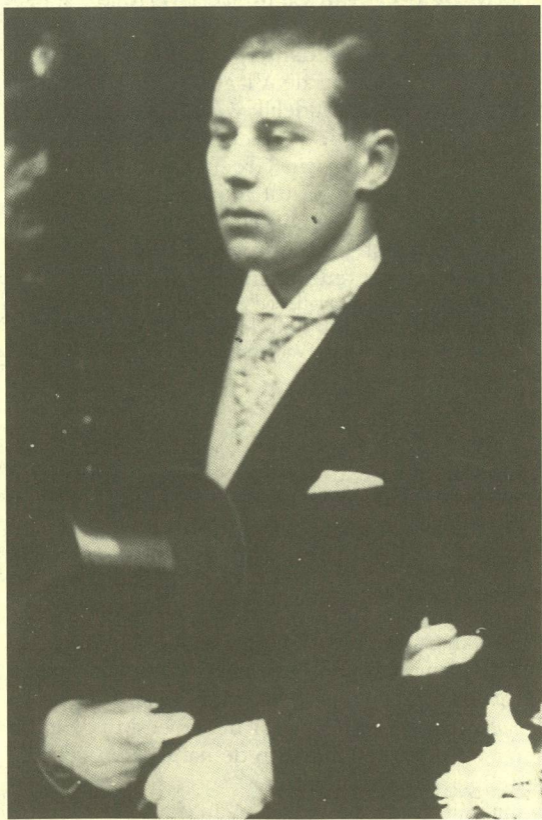

CAUWELAERT, Emiel van (Onze-Lieve-Vrouw-Lombeek 25 februari 1910 – Roosdaal 6 oktober 1982). Broer van **Karel van Cauwelaert** en neef van **Frans van Cauwelaert**.

Volgde middelbaar onderwijs aan het Klein Seminarie van Mechelen. Van Cauwelaert werkte voor de Tweede Wereldoorlog mee aan *De Courant* en het weekblad *Elckerlyc*. Hij was van 1944 tot 1965 redactiechef voor de binnenlandse politiek van *Het Volk*, waarvan hij van 1965 tot aan zijn pensionering politiek directeur was. Hij was als gekozenen van de **Christelijke Volkspartij (CVP)** burgemeester van de gemeente Onze-Lieve-Vrouw-Lombeek (thans Roosdaal, na fusie) in Vlaams-Brabant.

Van Cauwelaert speelde een rol in de totstandko-

Emiel van Cauwelaert was medestichter van het Jong-Davidsfonds en de VVB. Als burgemeester van O.-L.-V.-Lombeek en als redactiechef en politiek redacteur van Het Volk verzette hij zich tegen de talentellingen en de repressie; hij verdedigde het federalisme.
(KADOC)

ming van verscheidene Vlaamse drukkingsgroepen en acties. Samen met Marcel Decubber stichtte hij het Jong-Davidsfonds, waarvan hij de doelstellingen vastlegde en uiteenzette op de eerste landdag te Mere-bij-Aalst in 1956. Hij was betrokken bij de eerste stichting van de Vlaamse Volksbeweging en lid van het IJzerbedevaartcomité van 1958 tot 1970. Als burgemeester zette hij, met zijn collega P. de Keersmaecker van Kobbegem, de boycot in van de Vlaamse gemeentebesturen tegen een verkapte talentelling. In 1960 stuurde hij als eerste de tweetaalige telformulieren terug naar het ministerie van binnenlandse zaken, een voorbeeld dat navolging vond bij vijfhonderd andere Vlaamse gemeentebesturen. In *Het Volk* publiceerde Van Cauwelaert talrijke artikelen over allerlei Vlaamse problemen (de excessen van de repressie, de eerbiediging van de taalwetgeving te Brussel, de politieke, economische en sociale weerslag van de communautaire problemen, de strijd tegen de vervalste talentelling van 1947, tegen de taalfaciliteiten in Leuven, vervolgens voor de splitsing van de Leuvense universiteit en ten slotte voor de overheveling van Leuven-Frans naar Wallonië, de strijd voor decentralisatie enzovoort). De door Van Cauwelaert vertolkte standpunten in *Het Volk* stemmen in grote mate overeen met die van de meest flamingantische vleugel in de CVP en met die van de Vlaamsgezinde culturele verenigingen. Herhaaldelijk wees hij op de eventuele noodzaak België te federaliseren. Onder de schuilnamen van F. van Groenenberg en W. van Uksem publiceerde hij tot 1963 over deze problemen geregeld artikelen in *Het Pennoen*, waarbij hij zich kritisch opstelde tegenover allerlei instellingen en partijen en het federalisme voorstond.

LITERATUUR: *Dokumentatieblad van de V.V.B.* (1959-1964); – *Feiten en Meninge*n (1965); – K. de Witte, *Brussel Open Stad*, 1968; – H. Todts, *Hoop en Wanhoop der Vlaamsgezinden*, 3 dln., 1961-1971.

ERIK VANDEWALLE* EN GASTON DURNEZ